

Cartea lui Daniel – Numărul șaptezeci și nouă

Dezvăluirea răzvrătirii din 1888: lecții din a doua generație a adventismului laodicean

Jeff Pippenger
2024-02-12

A doua generație a adventismului laodicean a sosit în 1888, iar acea generație este reprezentată simbolic în capitolul opt din Ezechiel, ca a doua urâciune, care este reprezentată prin „odăile închipuirilor sale”.

እንግዲህ ገባሁና አየሁ፤ እነሆም በዙሪያው በቅጥሩ ላይ የተሣሉ የሚሰቡ ፍጥረታት ሁሉ አይነት፣ አስጸያፊ አውሬዎች፣ የእስራኤልም ቤት ጣዖታት ሁሉ ነበሩ። በፊታቸውም ከእስራኤል ቤት ሽማግሌዎች ሰባ ሰዎች ቆመው ነበር፤ በመካከላቸውም የሳፋን ልጅ ያአዛንያህ ቆሞ ነበር፤ እያንዳንዱም ሰው ጥናቱን በእጁ ይዞ ነበር፤ ወፍራምም የዕጣን ደመና ወደ ላይ ይወጣ ነበር። እርሱም እንዲህ አለኝ፤ የሰው ልጅ ሆይ፣ የእስራኤል ቤት ሽማግሌዎች በጨለማ ውስጥ፣ እያንዳንዱ ሰው በምስሉ ቤት ውስጥ የሚያደርጉትን አይተሃልን? እነርሱ ግን፣ እግዚአብሔር አያየንም፤ እግዚአብሔር ምድርን ትቶአል ይላሉና። ሕዝቅኤል 8፡10–12።

Odaje slika predstavljaju zle tajne u srcima onih koji su prikazani kao starci, i upravo su tu zloću unijeli ne samo u odaje svojih umova nego i u odaje Božjega svetišta.

Nu mânca pâinea celui ce are un ochi rău și nu pofți mâncărurile lui alese; căci, cum gândește în inima lui, așa este el. „Mănâncă și bea”, îți zice el, dar inima lui nu este cu tine. Proverbele 23:6, 7.

Răutatea încăperilor închipuirii este scrisă atât pe pereții templului, cât și pe zidurile minților bătrânilor. Încăperile tainice ale închipuirii din a doua urâciune din Ezechiel capitolul opt reprezintă a doua generație a adventismului laodicean, iar dintre cele patru urâciuni, a doua urâciune primește mai mult timp pentru a accentua o răzvrătire colectivă, deși toate cele patru urâciuni sunt prezentate ca fiind săvârșite de bărbații care ar fi trebuit să fie păzitorii poporului.

„Semnul izbăvirii a fost pus asupra acelor «care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc». Acum îngerul morții pornește înainte, reprezentat în viziunea lui Ezechiel prin oamenii cu armele de nimicire, cărora li se dă porunca: «Ucideți de tot pe bătrân și pe tânăr, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă apropiați de niciun om asupra căruia este semnul; și începeți de la sanctuarul Meu». Profetul spune: «Au început cu bătrânii care erau înaintea casei». Ezechiel 9:1–6. Lucrarea de nimicire începe printre aceia care au pretins că sunt paznicii spirituali ai poporului. Străjerii cei falși sunt cei dintâi care cad. Nu este nimeni care să fie compătimit sau cruțat. Bărbați, femei, fecioare și copii mici pier împreună.”
Tragedia veacurilor, 656.

Rebeliunea care marchează venirea celei de-a doua generații este asociată în mod specific cu conducerea adventismului laodicean, așa cum s-a împlinit la sesiunea Conferinței Generale din 1888, de la Minneapolis. Ea este reprezentată prin expresia „bătrânii casei lui Israel” și, de

asemenea, prin „șaptezeci de bărbați”. Au fost șaptezeci de bătrâni asociați cu lucrarea lui Moise, iar al doilea grup de ucenici ai lui Isus era alcătuit din șaptezeci de bărbați. „Șaptezeci” reprezintă conducerea, la fel ca și „bătrâni”. A doua urâciune pune un accent suplimentar asupra conducerii și, făcând astfel, pune accentul pe faptul că urâciunea este asociată cu o răzvrătire colectivă a conducerii.

În mijlocul celor șaptezeci de bătrâni ai vremurilor de demult stătea „Iaazania, fiul lui Șafan”. Numele „Iaazania” înseamnă „auzit de Dumnezeu”, iar el reprezintă o conducere care s-a răzvrătit chiar în vremea când Dumnezeu vorbea, căci L-a auzit pe Dumnezeu, dar a refuzat să asculte, întrucât mărturisea că Dumnezeu Își părăsise poporul și că Dumnezeu nu vedea ce se petrecea în cămărilor ascunse. Iaazania era „fiul lui Șafan”, iar numele „Șafan” înseamnă „a ascunde”. Cadrul celei de-a doua generații reprezintă o răzvrătire a conducerii care s-a răzvrătit chiar în vremea când Dumnezeu vorbea, iar ei credeau că Dumnezeu nu vedea și nu-I păsa de faptele lor.

Soră White a consemnat că i-au fost arătate convorbirile conducerii adventismului laodicean din timpul Conferinței Generale din 1888. La Conferința Generală din 1888, Dumnezeu i-a arătat sorei White întâlnirile conducătorilor pe care aceștia le aveau între ei atunci când credeau că Dumnezeu nu asculta. Acolo, în taina încăperilor lor, au vorbit de rău împotriva sorei White, a fiului ei și a fraților Jones și Waggoner. Ei credeau că puteau vorbi liber, căci Dumnezeu nu-i putea vedea în încăperile lor private, însă Dumnezeu i-a arătat profetesei tocmai aceste convorbiri. Ei se aflau într-o adunare colectivă și, potrivit inspirației, auzeau solia ploii târzii, dar au refuzat să asculte.

Ni iki cyari cyarabyaye ubuyobozi bwagaragaje kwigomeka kweruye gutyo mu 1888, ku buryo Mushiki wa White yabugereranyije no kwigomeka kwa Kora, Datani na Abiramu?

„Când vei fi luminat de Duhul Sfânt, vei vedea toată acea răutate de la Minneapolis așa cum este, așa cum o privește Dumnezeu. Dacă nu te voi mai vedea niciodată în lumea aceasta, fii încredințat că te iert pentru durerea, înfrustarea și povara sufletului pe care le-ai adus asupra mea fără niciun temei. Dar, pentru binele sufletului tău, de dragul Aceluia care a murit pentru tine, doresc să vezi și să mărturisești greșelile tale. Tu te-ai unit cu aceia care s-au împotrivit Duhului lui Dumnezeu. Aveai toate dovezile de care aveai nevoie că Domnul lucra prin frații Jones și Waggoner; dar nu ai primit lumina; și, după sentimentele pe care le-ai nutrit, după cuvintele rostite împotriva adevărului, nu te-ai simțit pregătit să mărturisești că ai făcut rău, că acești bărbați aveau o solie de la Dumnezeu și că ai nesocotit atât solia, cât și pe solii ei.”

„Niciodată mai înainte n-am văzut în mijlocul poporului nostru o asemenea mulțumire de sine neclintită și o asemenea împotrivire de a primi și recunoaște lumina, cum s-a manifestat la Minneapolis. Mi-a fost arătat că nici unul dintre cei care au nutrit spiritul manifestat la cea adunare nu va mai avea din nou lumină clară ca să discearnă prețiozitatea adevărului trimis lor din cer, până când nu se vor smeri în mândria lor și nu vor mărturisi că nu erau mânați de Spiritul lui Dumnezeu, ci că mințile și inimile lor erau pline de prejudecată. Domnul dorea să Se apropie de ei, să-i binecuvânteze și să-i vindece de alunecările lor înapoi, dar ei n-au voit să asculte. Ei erau mânați de același spirit care i-a însuflețit pe Core, Datan și Abiram. Oamenii aceia din Israel erau hotărâți să se împotrivescă oricărei dovezi care ar fi dovedit că ei greșeau și au mers mai departe și tot mai departe pe calea înstrăinării lor, până când mulți au fost atrași

să se unească cu ei.”

„Cine erau aceștia? Nu cei slabi, nu cei neștiutori, nu cei neluminați. În acea răzvrătire erau două sute cincizeci de căpetenii, oameni cu faimă în adunare, bărbați de renume. Care era mărturia lor? „Toată adunarea, toți sunt sfinți, și Domnul este în mijlocul lor; pentru ce, dar, vă înălțați voi deasupra adunării Domnului?” [Numeri 16:3]. Când Core și tovarășii lui au pierit sub judecata lui Dumnezeu, poporul pe care îl amăgiseră n-a văzut mâna Domnului în această minune. A doua zi dimineată, întreaga adunare i-a învinuit pe Moise și pe Aaron: „Voi ați omorât poporul Domnului” [Versetul 41], și urgia a izbucnit în adunare, și au pierit mai mult de paisprezece mii.”

„Când mi-am propus să părăsesc Minneapolis, îngerul Domnului a stat lângă mine și a zis: «Nu așa; Dumnezeu are o lucrare pentru tine de făcut în acest loc. Poporul repetă răzvrătirea lui Core, Datan și Abiram. Te-am așezat în poziția ta cuvenită, pe care cei ce nu sunt în lumină nu o vor recunoaște; ei nu vor lua aminte la mărturia ta; dar Eu voi fi cu tine; harul și puterea Mea te vor susține. Nu pe tine te disprețuiesc, ci pe solii și solia pe care o trimit poporului Meu. Ei au arătat dispreț față de cuvântul Domnului. Satana le-a orbit ochii și le-a pervertit judecata; și, dacă nu se va pocăi fiecare suflet de acest păcat al lor, de această independență nesfințită care aduce insultă Duhului lui Dumnezeu, ei vor umbla în întuneric. Voi muta sfeșnicul din locul lui, dacă nu se pocăiesc și nu se întorc, ca să-i vindec. Ei și-au întunecat vederea spirituală. Ei nu au vrut ca Dumnezeu să-Și manifeste Duhul și puterea; căci au un duh de batjocură și de dezgust față de cuvântul Meu. Ușurătatea, frivolitatea, glumele și vorbele în deșert sunt practicate zilnic. Ei nu și-au pus inima să Mă caute. Ei umblă în scânteile focului aprins de ei înșiși și, dacă nu se pocăiesc, se vor culca în durere. Așa zice Domnul: Stai la postul datoriei tale; căci Eu sunt cu tine și nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.» Aceste cuvinte de la Dumnezeu nu am îndrăznit să le nesocotesc.

„Lumina a strălucit în Battle Creek în raze limpezi și strălucitoare; dar cine dintre aceia care au avut un rol în adunarea de la Minneapolis a venit la lumină și a primit bogatele comori ale adevărului pe care Domnul li le-a trimis din cer? Cine a ținut pas cu Conducătorul, Isus Hristos? Cine a făcut o deplină mărturisire a zelului lor greșit, a orbirii lor, a geloziilor și bănuielilor lor rele, a sfidării adevărului? Nici unul; și, din pricina îndelungatei lor neglijări de a recunoaște lumina, aceasta i-a lăsat cu mult în urmă; ei nu au crescut în har și în cunoașterea lui Hristos Isus, Domnul nostru. Ei nu au primit harul de care aveau nevoie și pe care l-ar fi putut avea și care i-ar fi făcut oameni puternici în experiența religioasă.”

„Poziția adoptată la Minneapolis a fost, după toate aparențele, o piedică de netrecut, care, în mare măsură, i-a închis împreună cu cei ce se îndoiesc, cu cei ce pun la îndoială, cu cei ce resping adevărul și puterea lui Dumnezeu. Când va veni o altă criză, aceia care au împotrivit atât de multă vreme dovadă peste dovadă vor fi din nou puși la probă tocmai în punctele în care au dat greș atât de vădit și le va fi greu să primească ceea ce este de la Dumnezeu și să refuze ceea ce este de la puterile întunericului. De aceea, singura lor cale sigură este să umble în smerenie, netezind cărări drepte pentru picioarele lor, ca nu cumva cel șchiop să fie abătut din cale. Face toată deosebirea cu cine ne însoțim, fie că este cu oameni care umblă cu Dumnezeu și care cred în El și se încred în El, fie cu oameni care urmează propria lor pretinsă

înțelepciune, umblând în scânteile focului aprins de ei înșiși.”

„Timpul, grija și munca necesare pentru a contracara influența acelor care au lucrat împotriva adevărului au însemnat o pierdere teribilă; căci am fi putut fi cu ani înainte în cunoașterea spirituală; și foarte, foarte multe suflete ar fi putut fi adăugate la biserică, dacă aceia care ar fi trebuit să umble în lumină ar fi mers mai departe să-L cunoască pe Domnul, pentru ca să știe că ieșirea Lui este pregătită ca zorile dimineții. Dar când atât de multă muncă trebuie depusă chiar în biserică pentru a contracara influența lucrătorilor care au stat ca un zid de granit împotriva adevărului pe care Dumnezeu îl trimite poporului Său, lumea este lăsată într-un întuneric comparativ.”

„Dumnezeu a voit ca străjerii să se ridice și, cu glasuri unite, să trimită un mesaj hotărât, dând trâmbiței un sunet lămurit, pentru ca tot poporul să alerge la postul datoriei sale și să-și împlinească partea în marea lucrare. Atunci lumina puternică și limpede a acelui alt înger, care se coboară din cer având mare putere, ar fi umplut pământul cu slava lui. Suntem cu ani în urmă; iar aceia care au stat în orbire și au împiedicat înaintarea chiar a mesajului pe care Dumnezeu a voit să-l facă să meargă înainte de la adunarea din Minneapolis ca o lampă care arde, au nevoie să-și smerească inimile înaintea lui Dumnezeu și să vadă și să înțeleagă cum a fost împiedicată lucrarea prin orbirea minții și împietrirea inimii lor.” Manuscript Releases, volumul 14, 107–111.

რა იყო ის, რამაც წარმოშვა ისეთი ხელმძღვანელობა, რომელმაც 1888 წელს ასეთი აშკარა აჯანყება გამოავლინა, რომ და უაითმა იგი კორახის, დათანისა და აბირამის აჯანყებას შეადარა? პასუხი, უეჭველად, 1863 წლის აჯანყებაში უნდა ვეძებოთ, რომელმაც გზა მოამზადა იმისთვის, რაც ებეკიელს ეთქვა, რომ კიდევ უფრო დიდი სისამაგლეები იქნებოდა. ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის „შვიდი ჟამის“ უარყოფა და ყალბი დიაგრამის შემოღება წარმოშობდა აუცილებლობას, რომ 1863 წლის ეს ყალბი რამ შენარჩუნებულიყო. ამგვარად, მილერი იხილავდა, როგორ იფანტებოდა მისი ძვირფასეულობა და როგორ იფარებოდა ნაგვითა და ყალბი ძვირფასეულობითა და მონეტებით. ქვეყნიერებაში ამბობენ: „ისტორიას გამარჯვებულები წერენ.“

Deși nu sunt în realitate biruitoarii, cei care conduc biserica adventistă laodiceană și-au cheltuit timpul și efortul pentru a construi o narațiune istorică ce susține răzvrătirea crescândă de-a lungul celor patru generații, într-o încercare de a așeza acea răzvrătire într-o lumină foarte îndepărtată de istoria reală consemnată de îngerii cerești. Revizuirea istoriei este o trăsătură distinctivă, emblematică, a iezuiților Bisericii Catolice, iar revizionismul istoric a fost o practică obișnuită a istoricilor adventiști laodiceeni. Ceea ce este scris în zilele noastre de „istoricii” adventiști laodiceeni despre sesiunea Conferinței Generale de la Minneapolis este un exemplu clasic de revizionism istoric.

Može biti da se nekolicina pobunjenika s te konferencije naposljetku pokajala, ali iznimka od pravila ne pobija pravilo. Sestri White bilo je naloženo da oстане i zabilježi taj skup, jer se ponavljala pobuna Koreja, Datana i Abirama. Da adventistički povjesničari oblikuju svjedočanstvo oko toga je li poruka o opravdanju vjerom bila shvaćena ili nije bila shvaćena, odbačena ili nije bila odbačena, ili potom prihvaćena, znači izbjegavati nadahnuto svjedočanstvo o pobuni koja je

bila predoznačena Korejem, Datanom i Abiramom.

Ni yupi kati ya hao waasi watatu ambaye kumbukumbu ya Musa ilionyesha kwamba baadaye alitubu na akakubaliwa tena katika uongozi pamoja na Musa?

„Core, duhul conducător al acestei mișcări, era un levit, din familia lui Chehat, și văr al lui Moise; era un om de capacitate și influență. Deși fusese rânduit pentru slujba cortului întâlnirii, ajunsese nemulțumit de poziția sa și râvnea la demnitatea preoției. Acordarea slujbei preoțești lui Aaron și casei lui, care mai înainte revenise fiului întâi născut din fiecare familie, dăduse naștere la gelozie și nemulțumire, iar de ceva timp Core se împotriva în ascuns autorității lui Moise și Aaron, deși nu îndrăznise la niciun act fățiș de răzvrătire. În cele din urmă a conceput planul îndrăzneț de a răsturna atât autoritatea civilă, cât și pe cea religioasă. Nu a întârziat să găsească simpatizanți. Aproape de corturile lui Core și ale chehatiților, pe latura de miazăzi a cortului întâlnirii, se afla tabăra seminției lui Ruben, corturile lui Datan și Abiram, două căpetenii ale acestei seminții, fiind în apropierea celui al lui Core. Aceste căpetenii s-au alăturat fără ezitare planurilor lui ambițioase. Fiind urmași ai fiului celui întâi născut al lui Iacov, ei pretindeau că autoritatea civilă li se cuvenea lor și au hotărât să împartă cu Core onorurile preoției.”

Starea de spirit din mijlocul poporului a favorizat planurile lui Core. În amărăciunea dezamăgirii lor, vechile lor îndoieli, gelozia și ura se întorseseră, iar plângerile lor erau din nou îndreptate împotriva răbdătorului lor conducător. Israelii pierdeau neîncetat din vedere faptul că se aflau sub călăuzire divină. Ei uitaseră că Îngerul legământului era Conducătorul lor nevăzut, că, învăluită de stâlpul de nor, prezența lui Hristos mergea înaintea lor și că de la El primea Moise toate îndrumările sale.

„Ei nu erau dispuși să se supună cumplinei sentințe că toți trebuie să moară în pustie și, de aceea, erau gata să se folosească de orice pretext pentru a crede că nu Dumnezeu, ci Moise era cel care îi conducea și care le rostise osânda. Cele mai stăruitoare eforturi ale celui mai blând om de pe pământ n-au putut potoli nesupunerea acestui popor; și, deși semnele neplăcerii lui Dumnezeu față de răzvrătirea lor de mai înainte erau încă înaintea lor, în rândurile lor sfâșiate și în numărul lor împușinat, ei n-au luat lecția la inimă. Din nou au fost biruiți de ispită.”
Patriarhi și profeți, 395, 396.

Laodicean Adventismul a început în 1856, iar în 1863 a devenit biserica adventistă laodiceană înregistrată legal. După cum s-a arătat deja în articolele anterioare, nu există nicio mărturie inspirată că Laodicea este vreodată mântuită. Ea nu poate fi mântuită decât dacă se pocăiește de starea ei și primește experiența reprezentată de Filadelfia. Laodicea este un popor care este judecat prin faptul că este vărsat din gura Domnului. Ca biserică laodiceană, inspirația arată că biserica era destinată să rățăcească în pustie, asemenea Israelului din vechime.

Ni nde mu bagarariji ba Isirayeli ya kera bazerereye mu butayu imyaka mironko ine hanyuma bakinjira mu Gihugu cy'Isezera? Nta n'umwe, kandi ukuzerera kwabo kwagereranyaga ukuzerera kwa Isirayeli ya none.

Răzvrătirea lui Core, Datan și Abiram (care prefigura răzvrătirea din 1888) s-a întemeiat pe refuzul lor de a primi judecata rostită asupra poporului, prin care acesta era osândit să rătăcească patruzeci de ani în pustie. Răzvrătirea din 1888 s-a întemeiat pe respingerea de către conducători a declarației care îi identifica drept Laodicea și îi osânda să rătăcească încă mulți ani în pustie din pricina nesupunerii lor.

„Mesajul care ne-a fost dat prin A. T. Jones și E. J. Waggoner este mesajul lui Dumnezeu pentru biserica Laodiceei, și vai de oricine mărturisește că crede adevărul și totuși nu reflectă către alții razele date de Dumnezeu.” The 1888 Materials, 1053.

Bărbații cei vechi, care trebuiau să fie păzitorii poporului în 1888, credeau că sunt „bogați și îmbogății cu bunuri”. Vom analiza, în articolul următor, ce a produs această stare înainte de 1888.

„Sufletul meu este cuprins de o adâncă întristare când văd cât de repede unii care au avut lumină și adevăr vor primi amăgirile lui Satana și vor fi fermecați de o sfințenie falsă. Când oamenii se abat de la semnele de hotar pe care Domnul le-a așezat, pentru ca noi să înțelegem poziția noastră așa cum este arătată în profeție, ei merg fără să știe încotro.”

„Mă întreb dacă răzvrătirea veritabilă este vreodată vindecabilă. Studiați în Patriarhi și profeți răzvrătirea lui Core, Datan și Abiram. Această răzvrătire s-a extins, cuprinzând mai mult de doi oameni. Ea a fost condusă de două sute cincizeci de căpetenii ale adunării, oameni cu renume. Numiți răzvrătirea pe numele ei adevărat și apostazia pe numele ei adevărat, apoi gândiți-vă că experiența vechiului popor al lui Dumnezeu, cu toate trăsăturile ei condamnable, a fost consemnată cu fidelitate pentru a intra în istorie. Scriptura declară: «Aceste lucruri ... au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.» Iar dacă bărbați și femei care au cunoașterea adevărului sunt atât de departe despărțiți de Marele lor Conducător încât îl vor lua pe marele conducător al apostaziei și îl vor numi Hristos, Neprihănirea noastră, aceasta se întâmplă pentru că nu au coborât adânc în minele adevărului. Ei nu sunt în stare să deosebească minereul prețios de materialul de rând.”

„Léigh na rabhaidh atá tugtha chomh flúirseach sin i bhriathar Dé maidir le fáithe bréige a thiofcaidh isteach lena n-eiricí, agus, más féidir, a mheallfaidh fiú na tofa féin. Agus na foláirimh seo ann, cad is cúis nach n-aithníonn an eaglais an bréagach ón bhfíor? Is gá dóibh siúd ar cuireadh amú amhlaidh iad ar bhealach ar bith iad féin a íslíú os comhair Dé, agus aithrí ó chroí a dhéanamh, toisc gur ligeadh chomh furasta sin ar strae iad. Níor aithin siad guth an Fhíor-Aoire ó ghuth strainséara. Déanadh gach duine díobh sin athbhreithniú ar an gcaibidil seo dá dtaithí.”

„De mai bine de o jumătate de secol, Dumnezeu a dat poporului Său lumină prin mărturiile Duhului Său. După tot acest timp, rămâne oare ca câțiva bărbați și soțiile lor să dezamăgească întreaga biserică a credincioșilor, declarând-o pe doamna White o fraudă și o înșelătoare? «După roadele lor îi veți cunoaște.»”

„Cei care pot să nesocotească toate dovezile pe care Dumnezeu li le-a dat și să prefacă acea binecuvântare într-un blestem ar trebui să tremure pentru siguranța propriilor lor suflete. Sfeșnicul lor va fi îndepărtat din locul lui, dacă nu se pocăiesc. Domnul a fost insultat.

Stindardul adevărului, al soliilor primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger, a fost lăsat să se târască în țărână. Dacă străjerii sunt lăsați să rățăcească poporul în felul acesta, Dumnezeu va socoti unele suflete răspunzătoare pentru lipsa unui discernământ pătrunzător de a descoperi ce fel de hrană era dată turmei Sale.

„Au avut loc apostazii, iar Domnul a îngăduit ca lucruri de această natură să se dezvolte în trecut pentru a arăta cât de ușor vor fi duși în rătăcire cei din poporul Său atunci când se bazuie pe cuvintele oamenilor, în loc să cerceteze ei înșiși Scripturile, asemenea nobililor bereeni, ca să vadă dacă aceste lucruri sunt așa. Iar Domnul a îngăduit să se întâmple lucruri de acest fel pentru ca avertizări să poată fi date că asemenea lucruri vor avea loc.”

„Răzvrătirea și apostazia sunt chiar în aerul pe care îl respirăm. Vom fi afectați de ele, dacă nu ne vom atârna prin credință sufletele noastre neajutate de Hristos. Dacă oamenii sunt atât de ușor induși în rătăcire acum, cum vor sta în picioare când Satana se va da drept Hristos și va face minuni? Cine va rămâne neclintit atunci înaintea denaturărilor lui — pretinzând că este Hristos, când nu este decât Satana, asumându-și persoana lui Hristos și, în aparență, făcând lucrările lui Hristos? Ce îi va împiedica pe cei din poporul lui Dumnezeu să-și dea supunerea unor hristoși falși? «Nu mergeți după ei.»”

“Doctrinile trebuie să fie înțelese limpede. Bărbații primiți să predice adevărul trebuie să fie ancorați; atunci corabia lor va ține piept furtunii și vijeliei, pentru că ancora îi ține neclintiți. Amăgirile se vor înmulți, iar noi trebuie să numim răzvrătirea pe numele ei adevărat. Trebuie să stăm îmbrăcați cu toată armura. În acest conflict nu avem de înfruntat numai oameni, ci căpetenii și puteri. Căci noi nu ne luptăm împotriva cărnii și sângelui. Ephesians 6:10–18 să fie citit cu atenție și în chip solemn în bisericile noastre.” Notebook Leaflets, 57, 58.